

Помогни си самъ, да ти помогне и Господъ.

Въ Пловдивъ и София се бѣха преселили много българи отъ Македония. Тѣ не можеха да живѣятъ вече въ чужда държава. Нѣмаше тамъ, какво да правятъ и какъ да напредватъ. Македонски родители напускаха бащино огнище и съ челядта си се преселваха въ София, въ Варна, въ Бургазъ и т. н. Свободата ги развесели и засили. Възрастнитѣ започнаха занаяти и търговия, а младитѣ постъпиха въ свободнитѣ училища, гдето изучиха разни полезни занаяти и висока наука, та едни стинаха учители, други офицери, трети сѣдии, четвърти вестникари и писатели. Бацитѣ имъ пѣкъ поеха хлѣбарство и млѣкарство въ Пловдивъ, бакалия, строителство на кѣщи, на държавни и общински сгради и т. н.

Нека сегашнитѣ млади македонски българи знаятъ, че днешна София е издигната отъ тѣхнитѣ бащи и дѣди. На тѣхния неуморимъ трудъ се крепи днешната хубава и богата столица.

Единъ день синоветѣ на македонскитѣ българи, синоветѣ на тракийскитѣ българи и синоветѣ на другитѣ въ Северна България, Софийско и Поморавско се събраха въ Пловдивъ, образуваха тайно освободително дружество и поканиха народа да извърши Съединение на дветѣ български държави.

Ние знаемъ по име всички младежи, които скроиха работата. Една нощъ тѣ свикаха селянитѣ отъ околнитѣ села, поканиха и българскитѣ офицери, зазвѣниха

Гюринъ войвода.